

## Další Skitúry

(4.2. - 18.3. 2009)

V tomto článku bychom chtěli popsat další lyžařské túry, které se nám podařily za dobu pobytu na Erfurterhütte. Bohužel jich není tolik jak jsem si to maloval před odjezdem do Rakouska, ale aspoň nám zbylo ještě spoustu cílů na další výpravy do Alp.

### JUIFEN (4.2.2009)

Konečně první středu bylo krásné skoro jarní počasí a mohli jsme vyrazit na nějaký výstup. Abychom aspoň na chvíli vypadli z Rofangebirge, rozhodli jsme se pro výstup na nepřilíš vysoký vrchol Juifen v pohoří Karwendel.

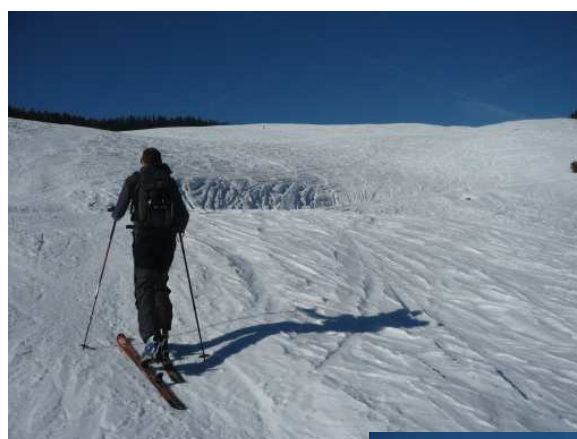


*Karwendel z Juifenu.*

Popis túry však sliboval krásný výhled a tak jsme neváhali a vyrazili. Na Juifen se stoupá z městečka Achenkirch, které leží na druhém konci Achensee než „náš“ Maurach. Začátek je typický pro túry v nižších výškách a to je nudné stoupaní po lesní cestě. Na Juifen nám přišlo dlouhé až moc.



*Pochod lesní cestou po ledě z vylitého potoka byl lehce kluzký a studený.*



*Naopak při stoupaní po letních pastvinách a okolo Falkenmoosalm začlo sluníčko pořádně opalovat.*



Prošli jsme kolem několika almů a pak jsme již zahlédli vrchol Hochplatte, za kterým se schovával Juifen.



*Vrchol Juifenu. Ještě daleko...*

Protože byla středa, tak davy lidí, o kterých hovořil průvodce našťestí nedorazily a tak jsme si mohli užívat samotu v horách. Bylo opravdu teplo a tak se nám nestoupalo úplně nejlépe. Když jsme obešli odbočku na Hochplatte a uviděli jsme co nás ještě čeká za „štreku“ tak nám to na náladě nepřidalo, ale šlapali jsme dále, přes krásné údolí až na hřeben, který vedl až k vrcholu.



*Obcházení údolí, na severní straně velmi chladným stínem a skrz vypadlou lavinu. A svačina u dalšího kompletně zapadaného almu.*



*Kamzíci se nás opravdu nebáli :) (černé tečky). Sedlo pod Juifenem.*

Tehdy v únoru nebylo ještě (nebo už) moc sněhu a tak jsme závěrečný výstup na vrchol šli po svých.



*Téměř travnatý vrchol  
Juiifen.*

*Závěrečná předvrcholová  
partie na lyžích.*



Na vrcholu v 1998m.n.m. bylo neuvěřitelné teplo a bezvětří a tak jsme si mohli pořádně užít výhledy, které opravdu stály za to.



*Juiifen (1988 m.n.m.)*



*Posezení“ U křížku“.  
Na západě výrazný vrch Gufertspitze.*



*Z Juifenu na jih. ...*

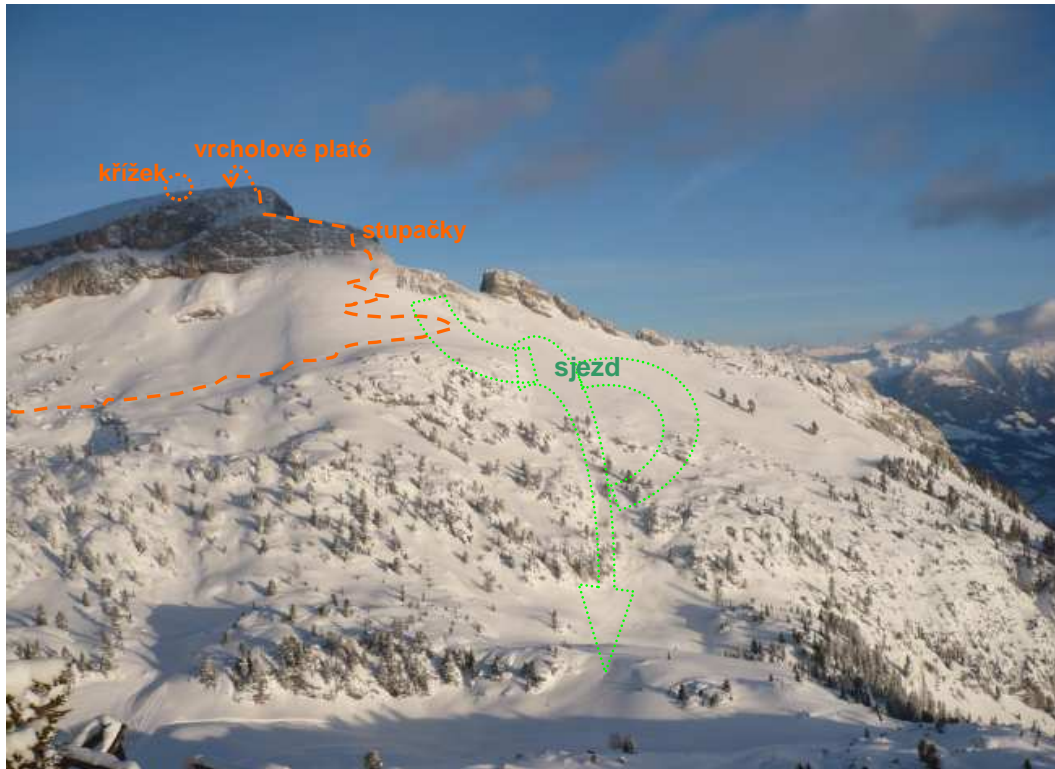
Na vrcholu jsme se zdrželi asi až příliš, nebo jsme spíše pozdě vyrazili, protože trasa sjezdu se již ponořila do stínu a na měkkém sněhu se hned vytvořila křusta. Proto sjezd připomínal spíše boj o přežití, ale vše dobře dopadlo.



*Po dojezdu lesní cestou (námi důvěrně nazývanou ledová bobová dráha).  
Svačinka nad Achenkirchem.*

## Haidachstellwand (8. a 16.3. 2009)

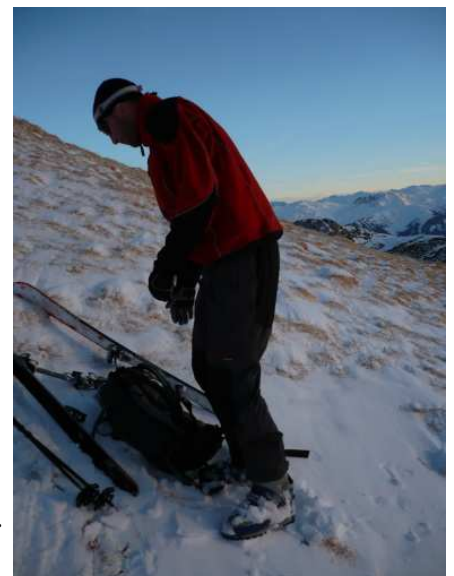
Dalším vrcholem, který se nám však podařilo zdolat až po pracovní sezoně, je Haidachstellwand v Rofangebirge. Na tento vrchol jsme skoro celou zimu za pěkného počasí koukali.



Z Erfurterhütte je to jen kousek a tak jsme si 8.3. po práci řekli, že bychom to mohli stihnout a když tak tu malou ferátku slezeme i po tmě. Pod vrcholovou stěnu jsme dorazili na lyžích za necelou hodinku a vyrazili pěšky nahoru.



*Podvečerní stoupání pod Haidachstellwand.*



*Lyže dolů, dál už to jde jen po svých.*

Dostali jsme se až k železným kramlím, které jsou natlučeny v nejstrmějším úseku a tam jsme to otočili, protože klopýtat po strmé zasněžené skále s jednou čelovkou a bez maček za tmy se nám vůbec nechtělo.



*Achensee vpoledvečer spod Haidachstellwand.*

Rozhodnutí to bylo dobré a tak jsme si mohli užít 2 sjezdy panenským svahem s prašánkem.



*Stopy ve sjezdu - made in prašan, Martin.*

Abychom i tento vrchol v Rofanech mohli odškrtnout tak jsme se na druhý pokus vydali 16.3. To už bylo po práci a tak jsme mohli jít přes den. Při našem druhém výstupu na vrchol jsme teprve ocenili naše předchozí rozhodnutí, protože výstup a hlavně sestup nebyl úplně jednoduchý.



## 16.3.09 - druhý pokus Haidachstellwand

*Pod kramlemi.*

*Pěší výstup po zmrzlých  
kamenech, trávě a místy  
ledovém škraloupu by byl  
bez denního světla lehce  
o .... pusu.*



*Ale parádní pohodový hřebínek ještě dokonce i  
s výhledem na Achensee a chatu nám námahu  
vynahradil.*

Tentokrát však bylo světlo a celkem i hezky a tak jsme za necelé 2 hodinky od chaty došli k vrcholovému křížiči, kde následovalo povinné foto.



*Vrcholové plató. V pozadí zleva - Seekralspitze, Rossköpfe, Rofanspitze. V popředí Martin a křížek :).*



*Haidachstellwand (2192 m. n. m.)*

Výhledy se bohužel nekonaly, protože mraky čekaly až dorazíme na vrchol a pak ho přikryly.



*Jen okno v mracích ukázalo ústí údolí Zillertal.*



*Další sestup pokračoval v mlze.  
Zde se v létě asi i leze. Brr....*



Cesta dolů po zasněžených a namrzlých šutrech a drnech byla bez maček opět veselá, ale za chvíli jsme byli dole u lyží a následoval další sjezdík. Ten byl daleko horší než poslední, protože sníh byl ztěžklý a vytvořila se místy již křusta. Po 400 výškových metrech sjezdu jsme se však dostali na sjezdovku a po té jsme již v pohodě dojeli až do údolí k lanovce.



*Detail sjezdu.  
Pluh a lá Monika.*

*Pravověrným skialpinistům vstávají vlasy hrůzou.  
Příznávám, nepřiliš elegantní... ale zato (většinou) účinný.  
:))))*

*Haidachstellwand.*

## ROSSKOPF (17. a 18.3. 2009)

Poslední opravdová túra se nám povedla na vrchol v Tuxervoralpen nedaleko lyžařsky známého Hochfügen. Na tento vrchol jsme šli také nadvakrát. První pokus 17.3. jsme se vydali do Hochfügen nějak pozdě a nedařilo se od samého začátku. Nejprve čištění skal u silnice (20 min kolona...) poté jsme zaparkovali na prvním parkovišti v Hochfügen a přitom se dá dojet až k začátku sáňkařské dráhy, kde túra začíná a člověk si tak ušetří minimálně 600 m po asfaltu. Proto jsme při prvním pokusu, když jsme kráčeli po jedenácté hodině pod jižním svahem s mnoha vysypanými lavinami na začátku túry zatroubili na ústup a vyšlapali jsme si jen k blízkému almu na protějším kopci.



*Stoupání z Hochfügen  
po sáňkařské dráze.*

*(Krajinově asi nejhezčí  
námi navštívená  
sáňkařská dráha. )*



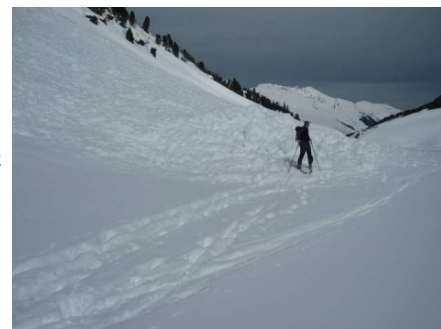
*A hromady sněhu...*



*Tady už jiné  
„hromady“  
sněhu odfrčely  
do údolí.*



*Sice to od almu  
nevypadalo... ale ty  
hrudky a koule v lavinách  
naproti byly velké i jako  
Martin.*



U almu (*Viertelalm - Niederleger*) jsme snědli přinesený obídek, prohlídli si začátek zítřejší cesty a slunili se. Navíc se po chvíli začalo zatahovat, tak jsme to odpískali a jeli do aquacentra a ostrý pokus nechali na další den.

Druhý den 18.3. jsme odjeli v 6:30 z Maurachu a od lanovky z Hochfügenu jsme vyrazili již v 7:30. Bylo ještě docela chladno a tak i výstup byl rychlejší, abychom se zahřáli. Vypadané laviny byly zmrzlé na kámen a byly zatím naprosto bezpečné.



*Ranní zmrzlý pochod.*

Bez problémů jsme se dostali k zcela zasypanému almu, kde se v létě pasou Milky krávy. Podobné almy v bezmála 2000 m.n.m jsou všude k vidění, proto není divu, že ty Milky jsou takové zdravé:).



*Pfundsalm-Mittelleger. A pohled na protější svah, kudy vede nejhezčí část sjezdu.*

*Od Pfundsalmu jsme se šplhali až jsme se vyšplhali z údolí.*



Prošli jsme do dalšího obrovského údolí, kde jsme nad námi mohli sledovat vrchol Rosskopfu, kam to bylo ještě ale pěkně daleko.



*Martin a v pozadí Rosskopf.*

Pokračovali jsme okolo různých sněhových „hrbů“ až na hřeben, po kterém to bylo už jen kousek na další vyvýšeninu a za ní zase hrozně daleko vrcholek.



*Jak jsme zase zjistili vzdálenosti v horách opravdu klamou.*

*To co vypadalo z dálky jako sněhové boule (velikosti boule na sjezdovce)...*



*... se ukázalo zblízka jako pořádné kopce.*

Na hřebenu na nás začalo foukat, ale vrchol se pomalu blížil. Už jen vrcholový svah a jsme nahoře u kříže.



*Hřeben a vrcholové plato.*



Překvapivě nahoře nefoukalo a tak jsme si mohli opět užít daleké rozhledy na hlavní alpský hřeben. Ten den jsme byli na vrcholu první a sledovali jsme dole další skupinky, které měly ještě před sebou dlouhou cestu.



*Rosskopf (2576 m.n.m.)*



*A nádherný výhled...*

Po vyfocení okolí náš už čekala zasloužená odměna v podobě sjezdu. Z opatrnosti jsme zvolili méně náročnou variantu, ale nakonec jsme na severním svahu našli ještě krásný prašánek a užili si tak na závěr parádní sjezdík.



*Sjezd z vrcholu.*



*Už dole v údolí - rychlý přejezd "hroudami".*



*A konečně zpět na sáňkařské dráze - chytání bronzu a svačiny.*



*Na závěr pohled z Rosskopfu - ↑ na sever za údolím Innu Rofangebirge a ↓ na jih Tuxeralpen a Zillertaleralpen.*

